

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 4To/60/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220010703  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1220010703.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Karola Kováča a Mgr. Michala Kačániho PhD., v trestnej veci obžalovaného B. P., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/, písm. g/, ods. 3 písm. f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 4T/92/2020-113 z 29. marca 2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. júna 2022, pomerom hlasov 3:0, takto

### r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

B. P., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom K., C. Q. 1, vo väzbe od 10.04.2022,

u k l a d á

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 5, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/35/2020 zo dňa 24.08.2020, právoplatným dňa 06.05.2021, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/270/2020 zo dňa 13.09.2020, právoplatným dňa 13.09.2020, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/7/2021 zo dňa 22.02.2021, právoplatným dňa 03.09.2021, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/21/2021 zo dňa 04.05.2021, právoplatným dňa 28.05.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

### o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/92/2020 z 29.03.2022 bol obžalovaný B. P. uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/, písm. g/, ods. 3 písm. f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 07.06.2020 v čase o 10.10 hod v Bratislave na K. ul. č. X pred hlavným vchodom do bytového domu pristúpil zozadu k poškodenému a zo zadného vrečka mu odcudzil peňaženku s obsahom: OP, karta poisťovne VŠZP, VP, bankomatovú kartu, fin. hotovosť 10,- eur, pričom poškodený si toto ihneď všimol a chytil obvineného za ruky povedal mu nech mu vráti peňaženku, obvinený bol silnejší a vytrhol sa poškodenému z rúk a odcudzenú peňaženku prehodil cez poškodeného smerom pred schody na chodník a rýchlo zbehol k peňaženke, pričom poškodený sa ešte snažil za páchatelom utekať dole schodmi a kričal na neho, aby mu ju vrátil, avšak ten utiekol, čím poškodenému M. Z., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom K. č. X spôsobil škodu krádežou vo výške 10,-eur, pričom bolo zistené, že bol za obdobný skutok postihnutý dňa 09.04.2020 útvárom Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava Vrakuňa, za čo mu bola uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30,-€, číslo pokutového bloku XXXXXXXX,

Obžalovanému B.ovi P. bol podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 5 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol, postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému M. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. 7, K. spôsobenú škodu vo výške 10 € (desať eur).

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/35/2020 zo dňa 24.08.2020, právoplatný 06.05.2021 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti rozsudku podal odvolanie, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní obžalovaný po porade s obhajcom.

Odvolanie písomne odôvodnil obžalovaný podaním doručeným súdu dňa 01.04.2022 a 08.04.2022 (čl. 127-128). V dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že toto podáva voči výške trestu, ale zároveň uviedol, že skutok nespáchal. Zdôraznil, že vo veci nebol urobený antropologický posudok a tiež neboli vykonané ďalšie dôkazy, ako daktyloskopické stopy z peňaženky poškodeného. Opätovne zdôraznil, že odvolanie podáva voči výške trestu. V doplnení odvolania uviedol, že nebol vyšetrený duševný stav poškodeného a tiež vytkol, že medzi ním a poškodeným nebola vykonaná konfrontácia a je si istý, že žalovaný skutok nespáchal.

A podaním doručeným súdu dňa 25.04.2022 obžalovaný uviedol, že svedectvo poškodeného a svedka sú fabuláciou a konšpiračnou teóriou a skonštatoval, že vyšetrovateľ sa vôbec nevysporiadal s jeho výpoveďami a návrhmi na doplnenie dokazovania. Rovnako ani súd sa nevysporiadal s jeho tvrdeniami a konal len na základe výpovede svedka, ktorý je voči jeho osobe dlhodobo zaujatý a prihliadal najmä na jeho minulosť. Zastáva názor, že kamerový záznam mal byť odstúpený odborníkovi, ktorý jediný môže potvrdiť, či skutočne na zázname je on. Za absencie takéhoto posúdenia súd nemôže brať tieto dôkazy do úvahy, pretože sú nedostačujúce.

Požaduje, aby odvolací súd zväžil jeho argumenty a tiež požiadal, aby kamerové záznamy boli pred odvolacím súdom prehraté a tiež požiadal o prítomnosť dozorujúceho prokurátora.

V mene obžalovaného odvolanie zdôvodnil aj obhajca podaním doručeným súdu dňa 14.04.2022 s tým, že toto podáva do výroku o vine a treste.

Podrobil kritike výpoveď svedka Mgr. P. G. na hlavnom pojednávaní (čl. 92) a vytkol mu, že tento po vstupe do pojednávacej miestnosti požiadal o prečítanie zápisnice z prípravného konania a po tom ako bol výsluch svedka vykonaný zo strany prokurátora, dal do pozornosti, že svedok si

konkrétne stotožnenie obžalovaného podľa kamerových záznamov nepamätal s dovetkom, že mal byť o stotožňovaní spísaný nejaký záznam.

K svedkovi Mgr. P. G. upozornil, že i keď bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, je vlastne prepisom spísaného úradného záznamu a tiež upozornil na nezrovnalosť v dátumoch zápisnice o výsluchu.

Odvolať vytyka, že súd sa po prečítaní výpovede svedka Mgr. P. G. na hlavnom pojednávaní tohto nespýtal na autenticitu jeho výpovede a či na tejto výpovedi zotrúva. Obhajoba k tomuto svedkovi v odvolaní konštatuje, že nie je dôveryhodným svedkom a tak ako nepotvrdil opoznanie obžalovaného v prípravnom konaní tak ho nepotvrdil ani v konaní pred súdom. V ďalšom uvádza, že obžalovaný v prípravnom konaní sa vyjadril, že skutok nespáchal, aj keď sa priznal, tento skutok oľutoval a obhajoval sa tým, že potreboval peniaze a konanie ľutuje a je ochotný nahradiť škodu, obhajca v dôvodoch odvolania konštatuje, že uvedené sa nezakladá na pravde a dáva do pozornosti osobu obžalovaného akcentujúc zamyslenie o akého človeka sa v osobe obžalovaného jedná, tj. s akým myslením, vnímavosťou a mentálnou úrovňou. Podľa obhajcu zápisnica o výsluchu obvineného nie je listinou za akú je označená, pretože podľa neho k reálnemu výsluchu nedošlo, pričom obhajca naznačuje, že zápisnica bola obžalovanému predložená len na podpis, čo on urobil, inak ho vyšetrovateľ „nepustí“, čo mu malo byť oznámené. K osobe obžalovaného a k úkonom prípravného konania tiež upozornil, že obžalovaný je príležitostným užívateľom drog, k čomu vyslovil záver, že údajný výsluch bol zrealizovaný bez toho, aby vyšetrovateľ zisťoval či obžalovaný v danom čase nie je pod vplyvom omamných látok, resp. či je vôbec spôsobilý vypovedať.

V ďalších dôvodoch odvolania obhajca konštatuje, že počas prípravného konania (okrem výpovede v postavení obvineného) popieral spáchanie skutku čo má dosvedčiť aj obsah podanej sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia.

V naznačenom smere obhajoba zastáva názor, že zo strany prokuratúry už v tomto momente, pri posudzovaní dôvodov sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia, došlo k prekrúcaniu a deformovaniu vyjadrení obžalovaného.

Obhajca v ďalšej argumentácii veľmi podrobne rozoberá uznesenie o vznesení obvinenia, sťažnosť, ktorú obžalovaný proti tomuto rozhodnutiu podal a najmä odôvodnenie uznesenia prokuratúry, ktorá sťažnosť zamietla zdôrazňujúc, že obžalovaný rozhodne spochybňuje už vyššie popísané úkony prípravného konania s tým, že pochybnosti sú podložené najmä odlišnosťami podpisov na zápisnici o výsluchu.

Výhrady prezentoval aj ku kamerovým záznamom, ku ktorým uviedol, že na vznesenie obvinenia nestačí len konštatovanie, že skutok bol riadne zachytený na kameru, ale je potrebné aby bolo dostatočne zreteľné a jasné, že sa konkrétny páchatel dopúšťa trestnej činnosti a to bez akýchkoľvek pochybností, čo práve v prejednávanej veci zachytené nebolo. Teda tento dôkaz z jeho pohľadu jednoznačne nepotvrdzuje, že sa protiprávneho konania dopustil obžalovaný. Ohľadne kamerových záznamov odvolať v odvolaní vytkol, že nebolo vykonané antropologické skúmanie, ktoré by potvrdilo, alebo definitívne vyvrátilo, že skutok, pre ktorý je žalovaný aj obžalovaný spáchal. Vytkol, že vyšetrovateľovi uvedené nebolo prokurátorom ani prikázané.

V nadväznosti na uvedené dáva do pozornosti, že svedok Mgr. P. G. v úradnom zázname neuviedol markanty, na základe ktorých obžalovaného opoznal.

Odvolať v ďalšej argumentácii spochybňuje výpoveď poškodeného M. Z., pričom poukázal na jeho vek (82 rokov) a podľa obhajcu bolo v konaní preukázané, že poškodený dobre nepočuje a vôbec nebolo zisťované, či dobre vidí, ako mu slúži zrak a či si bol schopný obžalovaného zapamätať, resp. či netrpí nejakým iným ochorením, ktoré by malo vplyv na rozpoznávanie a ovládanie schopností a zdôraznil, že svedok inak vypovedal v prípravnom konaní a inak na hlavnom pojednávaní.

Obhajca k poškodenému spochybňuje zachovanie jeho kognitívnych funkcií ako aj pamäť, pričom znovu poukázal na rozdielnosť výpovedí v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní.

Vytýka zároveň súdu, že nezrovnalosti a rozporuplnosti neboli zo strany súdu odstraňované aj napriek tomu odsúdil obžalovaného na dosť vysoký trest.

Navrhol aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil do prípravného konania, prípadne súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

K dôvodom odvolania poskytla svoje vyjadrenie okresná prokuratúra (čl. 143) a toto bolo súdu doručené dňa 22.04.2022, v ktorom uvádza, že podané odvolanie nepovažuje za dôvodné, pretože dokazovanie bolo vykonané zákonným spôsobom a navrhla odvolanie zamietnuť. Teda výrok o vine ako aj treste považuje za zákonný, správny a trest za primeraný.

Tunajšiemu súdu bola vec predložená na prejednanie odvolania podaného obžalovaným predkladacou správou dňa 16.05.2022 a trestná vec bola vedená väzobne.

Odvolací súd preskúmajúc predloženú trestnú vec dospel k záveru, že na verejnom zasadnutí je nutné doplniť dokazovania oboznámením listinných dôkazov a preto podľa § 326 ods. 5 Trestného poriadku s poukazom na § 295 ods. 2 a § 269 Trestného poriadku doplnil dokazovanie o oboznámenie pripojených spisov: Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/270/2020, Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/21/2021 a vyžiadané rozhodnutie spolu s doručenkou o jeho oznámení vo veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/7/2021.

Na verejnom zasadnutí, po doplnení dokazovania, obhajca obžalovaného záverečným návrhom uviedol: „Ja sa v celom rozsahu pridrižiam argumentácie, ktorú som uviedol v dôvodoch odvolania. Mám za to, že dôkazy neboli postačujúce, aby súd prijal rozhodnutie o vine môjho klienta. Navrhujem, aby súd zrušil napadnutý rozsudok, rozhodol vo veci sám tak, že môjho klienta spod obžaloby oslobodí, prípadne, aby vec vrátil do prípravného konania, kde budú odstránené nedostatky ohľadne zabezpečených dôkazov, ktoré som rozviedol v odvolaní. Čo sa týka tých dôkazov ktoré nepostačujú na rozhodnutie o vine, dávam do pozornosti najmä kamerový záznam, i keď ja som ho nevidel vychádzal som z informácií, ktoré mi poskytol jednak môj klient, tiež z vyjadrení predchádzajúceho obhajcu, ako aj z odôvodnenia rozhodnutia okresnej prokuratúry, ktorou bola zamietnutá sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia. Mám za to, že celé konanie spustil svedok G., ktorý mal z kamerových záznamov označiť môjho klienta ako páchatela, ale musím zdôrazniť, že celé jeho vyjadrenie je len o tom, že vidí nejakú osobu, popisuje jej oblečenie, ale len všeobecne a neuvádza žiadne konkrétne znaky, podľa čoho túto osobu identifikuje ako obžalovaného. Dávam do pozornosti, že aj prokuratúra v odôvodnení rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti tvrdí toto isté. Ja sa domnievam, že prínosom by bolo vypracovanie znaleckého posudku, na základe ktorého by jasne bolo ustálené, či osoba na zázname je mojím klientom a či pácha žalovaný skutok.“

Prokurátorka navrhla podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, považujúc rozsudok prvostupňového súdu za správny vo všetkých jeho výrokoch.

Obžalovaný záverečným návrhom predniesol: „Čo sa týka kamerového záznamu, ja na tomto nie som, je to iná osoba, so svedkom G. sa poznám osobne, chodieval som do O. a on sa ma stále vypytoval, či neviem niečo o krádežiach. Ešte raz zdôrazňujem, že tento skutok som nespáchal, na kamerovom zázname, ktorý som na pojednávaní videl, nie som ja. V ostatnom sa pripájam k prednesu obhajcu.“

Na základe podaného odvolania, odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ustanovení § 316 Trestného poriadku a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadnúc pritom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, avšak v inom smere ako sa domáha.

Pri plnení revíznej povinnosti krajský súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne aj vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné:

Okresná prokuratúra Bratislava II podala pod č.k. 4Pv 293/20/1102-10 dňa 27.08.2020 obžalobu na obžalovaného B.a P. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/, písm. g/, ods. 3 písm. f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. e/ Trestného zákona.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného B.a P., svedka P. G. a svedka-poškodeného M. Z., prehratím kamerového záznamu z miesta činu a prečítaním jeho prepisu, prečítaním listinných dôkazov, a to bloku na pokutu, aktuálneho výpisu z registra trestov, údajov zo systému AVÍZO, aktuálnej centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, lustrácie GP, pripojeného obsahu spisu Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/35/2020 najmä trestného rozkazu zo dňa 24.08.2020 rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/22/2017 zo dňa 13.02.2018.

Rozsudok odôvodnil nasledovne: „Obžalovaný uviedol, že trestný čin nespáchal. Po zadržaní sa priznal k niečomu čo nespravil, nakoľko mal ťažké abstinenčné príznaky. Uviedol, že si nepamätá, že by bol na Baltskej ulici, možno tam len prechádzal a žiadny skutok tam neurobil. Ďalej uviedol, že poškodeného M. Z. nepozná. Z výpovede svedka-poškodeného M. Z. vyplýva, že bol vyniesť smeti, pričom mal peňaženku v zadnom vrecku nohavíc. Obžalovaný sa ho opýtal sa na nejaké meno, či býva v dome a vtom mu obžalovaný zobral zo zadného vrecka peňaženku, hodil ju cez schody na ktorých stál poškodený a následne s peňaženkou utiekol. Zo zápisnice z výsluchu svedka P. G. zo dňa 21.07.2020 vyplýva, že dňa 14.06.2020 sa svedok oboznamoval s denným nápadom trestnej činnosti, ktorého súčasťou bolo aj trestné oznámenie poškodeného zo dňa 12.06.2020, ku ktorému bol zabezpečený aj kamerový záznam, ktorý zachytával osobu obžalovaného B.a P. ako dňa 07.06.2020 v čase okolo 10.10 hod. pred hlavným vchodom do bytovky na ulici K. 7 v Bratislave odcudzil peňaženku poškodenému. Svedok poznal osobu obžalovaného z osobnej a miestnej znalosti, nakoľko pracuje ako policajt obvodného oddelenia a obžalovaný sa dlhodobo dopúšťa obdobnej trestnej činnosti. Z bloku na pokutu nezaplatenú na mieste číslo XXXXXXXX mal súd za preukázané, že obžalovanému bola útvárom Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava Vrakuňa uložená pokuta vo výške 30,- (tridsať) eur za priestupok- drobnú krádež spáchanú dňa 09.04.2020 o 16.30 hod. Z kamerového záznamu na pripojenom CD mal súd za preukázané, že dňa 07.06.2020 v čase o 10.10 hod. v Bratislave na K. ulici č. 7 pred hlavným vchodom do bytového domu pristúpil obžalovaný zozadu k poškodenému M. Z. a zo zadného vrecka nohavíc mu odcudzil peňaženku, pričom poškodený chytil obžalovaného za ruky, ktorý sa následne vytrhol poškodenému z rúk, odcudzenú peňaženku prehodil cez poškodeného smerom pred schody na chodník, rýchlo zbehol k peňaženke zobral ju a utiekol....Súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo ak aj v ich súhrne, podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom dospel k záveru, že skutok kladený obžalovanému za vinu sa stal a skutok spáchal obžalovaný, ktorý svojim konaním v kontexte s uloženou blokovou pokutou naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), písm. g), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona. Vina obžalovaného bola preukázaná výpoveďou poškodeného M. Z., svedka P. G., ako aj kamerovým záznamom z miesta činu, korešpondujúcim s výpoveďami svedkov. Poškodený M. Z., ktorý je chránenou osobou vyššieho veku, hodnoverne opísal priebeh udalostí trestného činu a identifikoval obžalovaného ako páchatela. Svedok P. G. sprostredkovane na kamerovom zázname po skutku videl obžalovaného ako poškodenému zo zadného vrecka nohavíc odcudzil peňaženku. Osoba na kamerovom zázname bola súdom stotožnená ako obžalovaný. K obhajobe obžalovaného súd uvádza, že táto je tendenčná v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.“

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Prvostupňový súd pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobe, ktorá na obžalovaného B.a P. bola podaná a vykonané dôkazy vyhodnotil logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku), nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa, riadiac sa ustanovením § 168 Trestného poriadku podrobne a vyčerpávajúcym spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny.

Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom okresného súdu.

Zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchal ho obžalovaný B. P. spôsobom v ňom popísaným.

Obžalovaný síce vinu, v tomto dôkazmi ustálenom skutku popiera, ale jeho obhajobe zhodne ako prvostupňový súd tak aj krajský súd nemohol uveriť a túto považuje za účelovú v snahe zmierniť svoju účasť na skutku. Zo spáchania skutku je usvedčovaný niekoľkými priamymi (poškodený - svedok M. Z. a svedok Mgr. P. G.) a celým radom nepriamych dôkazov (kamerové záznamy), ktoré navzájom nadväzujú a do seba logicky zapadajú.

Obžalovaný spáchanie skutku popísaného v obžalobe poprel s tým, že uvedeného dňa sa na mieste činu vôbec nenachádzal, nevie kde daná ulica je a čo sa týka prehratého kamerového záznamu, na tomto sa nespoznáva a teda na ňom nie je.

Obžalovaný je zo spáchania skutku usvedčovaný najmä výpoveďou poškodeného M. Z., ktorý nemenne páchatel'a ako aj priebeh skutku popisoval nielen v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní, kedy jednoznačne obžalovaného označil za páchatel'a a tiež výpoveďou svedka Mgr. P. G., ktorý obžalovaného opoznal na kamerovom zázname, pretože tohto pozná zo služobnej činnosti a napokon je usvedčovaný aj samotnými kamerovými záznamami.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného predstreté prostredníctvom obhajcu ohľadne skutkových zistení, odvolací súd uvádza:

K námietkam obhajoby ohľadne svedka Mgr. P. G. ako aj priebehu jeho výsluchu v konaní pred súdom a tiež k zhodnoteniu jeho výpovede z prípravného konania, krajský súd uvádza: Nevidí žiadnu nesprávnosť pri vykonaní dôkazu výsluchom svedka. Svedok bol v prípravnom konaní (čl. 24) riadne vypočutý vyšetrovateľom v prítomnosti ďalšej osoby dňa 21.07.2020, kedy výsluch začal o 10.30 a skončil o 11.30 hod. Ak aj je v záhlaví zápisnice uvedený dátum (na jej ďalších stranách) dátum 22.07.2020, je zrejme, že sa jedná len o písársku chybu, pretože výsluch bol naplánovaný na deň 21.07.2020 a obžalovaný B. P. bol o tomto úkone upovedomený, čo potvrdil dňa 19.07.2020, ale výsluchu sa nezúčastnil.

Hlavné pojednávanie, na ktorom bol svedok vypočutý sa konalo dňa 22.03.2022, tj. s odstupom 20 mesiacov od jeho výsluchu v prípravnom konaní a s odstupom 21 mesiacov od stotožnenia obžalovaného prostredníctvom kamerového záznamu.

Ak obhajca (vo veci zvolený obžalovaným dňa 04.04.2022, tj. po vyhlásení rozsudku vo veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.03.2022) napáda priebeh hlavného pojednávania a spôsob vykonávania dôkazov, je potrebné pripomenúť, že obžalovaný bol po celú dobu zastúpený obhajcom (aj náhradným) a z ich strany nezazneli žiadne pripomienky k vykonávaniu dôkazov.

Ak obhajca rozvádza úvahy ohľadne svedka Mgr. P. G. v odôvodnení odvolania v rozsahu str. 1-3 (čiastočne) tak z pohľadu odvolacieho súdu tieto v niektorých častiach hraničia až so špekuláciami, tj. ide o vyjadrenia, ktoré nie sú ničím podložené, napr. úvahy o tom, že v osobe svedka Mgr. P. G. sa jedná o „nasadeného svedka prostredníctvom ktorého sa mali na dlhší čas zbaviť obžalovaného, ktorý páchal najmä majetkovú trestnú činnosť.“

Takéto argumenty nesvedčia profesionalite, ktorá by mala byť u obhajcu samozrejmosťou a rozhodne prekračuje hranice únosnosti a akejkolvek akceptovateľnosti.

K obhajcom rozoberanej výpovedi obžalovaného, ktorú vykonal v prípravnom konaní, ku ktorej oznamuje, že síce zápisnica o výsluchu takýto názov má, ale reálne k výsluchu nedošlo, je potrebné uviesť, že ak má obhajca podozrenie na protiprávne konanie zo strany orgánov činných v trestnom konaní, tak mu nič nebráni obrátiť sa na príslušné orgány, ale popis okolností, ktoré uvádza obžalovaný a ktoré podľa obhajcu nevyplývajú zo žiadnych skutočností (je to subjektívny pohľad obhajcu, ktorý

považuje on sám za správny a nemenný) nebol namietaný zo strany obhajcu, ktorý bol obžalovaného mu počas celého konania k dispozícii.

K náznakom, že obžalovaný v čase výsluchu v prípravnom konaní mohol byť pod vplyvom omamných látok, resp. či bol spôsobilý vôbec vypovedať, ktorú skutočnosť vyšetrovateľ nezistoval, krajský súd poukazuje na vyjadrenie obžalovaného pri výsluchu dňa 21.07.2020, kedy uviedol, že po fyzickej a psychickej stránke sa cíti v poriadku a je schopný vypovedať, čo vlastnoručne podpísal a v podstate aj k veci vypovedal.

K dôvodom odvolania, v ktorých na str. 4-5 odvolania opätovne spochybňuje zápisnicu o výsluchu obžalovaného a nepreverenú skutočnosť, či v danom čase obžalovaný nebol pod vplyvom omamných látok, resp. bol schopný výsluchu, odvolací súd konštatuje, že správne obhajoba uvádza, že námietky tohto druhu neboli v konaní pred súdom vôbec uplatnené, k čomu nadriadený súd zdôrazňuje, že obžalovaný bol zastúpený obhajcom a teda mal k dispozícii odbornú pomoc v podobe kvalifikovanej obhajoby, pričom obhajca sa zúčastňoval úkonov konania od okamihu ako vznikol dôvod povinnej obhajoby.

Teda ak obhajoba vytýka chyby prípravného konania tak je potrebné uviesť, že v súlade s § 230 Trestného poriadku dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor a potom ako vec bola predložená obžalobou súdu, v konaní pred súdom bol zastúpený obhajcom ani na jednom hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 18.01.2022, 22.03.2022 a 29.03.2022, úkony prípravného konania ani zo strany obhajcu a najmä zo strany obžalovaného neboli žiadnym spôsobom spochybnené.

K obhajcom spochybňovanému kamerovému záznamu, odvolací súd v zhode s konštatovaním prvostupňového súdu zastáva názor, že protiprávne konanie obžalovaného B. a P. voči poškodenému M. Z. je v dostatočnej miere zachytené a v plnej miere korešponduje s výpoveďou poškodeného, pričom obžalovaný bol ustálený a stotožnený svedkom Mgr. P. G., ale aj poškodeným na hlavnom pojednávaní, ktorý obžalovaného jednoznačne opoznal a usvedčil ho.

Navyše popis priebehu konania páchatel'a poskytnutý poškodeným jak v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní, je nemenný a jednoznačne korešponduje s dejom zachyteným na kamerovom zázname.

Ak odvolateľ ku kamerovým záznamom vytýka, že vo veci nedošlo k antropologickému skúmaniu, ktoré by vyvrátilo alebo potvrdilo účasť obžalovaného na skutku a zároveň vytýka, že v prípravnom konaní pokyn na takéto skúmanie zo strany prokurátora ani nebol daný, tak odvolací súd zdôrazňuje, že dôkazy zabezpečené v tomto smere sú v dostatočnej miere a preukazujúce, že na kamerovom zázname ako páchatel' je obžalovaný B. P., ktorého opoznal a stotožnil svedok a je nutné zdôrazniť, že antropologického skúmania sa pred súdom nedomáhal ani obžalovaný a ani jeho obhajca, resp. náhradný obhajca.

V nadväznosti na uvedené ak obhajca vytýka, že zo záznamu (čl. 27) spísaného svedkom Mgr. P. G. nie sú zrejmé znaky, na základe ktorých opoznal obžalovaného B. a P. tak odvolací súd zdôrazňuje, že obžalovaného opoznal, nakoľko tento pozná z osobnej a miestnej znalosti príslušníka PZ, pričom je žiadúce dodať, že záznam „Camera8“ je dobrej kvality a možno z neho identifikovať výzor osoby nachádzajúcej sa bezprostredne pri poškodenom a z kamerového záznamu je tiež zrejmé, že obžalovaný držal v ruke peňaženku, touto obhodil poškodeného, dopadla na chodník pod schodmi a obžalovaný, bežiac dolu schodmi, ju zo zeme zdvihol.

K požiadavke obžalovaného, že kamerový záznam mal byť odovzdaný odborníkovi na posúdenie, či na tomto zázname je páchatel' totožný s osobou obžalovaného, krajský súd dáva do pozornosti, že obhajobe nič nebránilo takýto dôkaz zabezpečiť, pretože zo zákona takéto oprávnenie má. Obhajca bol plnou mocou zvolený dňa 04.04.2022 a mal dostatočný časový priestor aspoň preukázať, že o zabezpečenie takéhoto dôkazu má záujem.

Odvolateľ namietal aj výšku trestu, ktorý bol obžalovanému uložený, k čomu sa odvolací súd vyjadrí nižšie.

Na podklade vyššie zdôvodneného žiadal, aby bola vec vrátená do prípravného konania, ktorú požiadavku predniesol aj na verejnom zasadnutí, krajský súd považuje za potrebné dať do pozornosti znenie ustanovenia § 279 Trestného poriadku a dodáva, že vec do prípravného konania môže vrátiť len za splnenia podmienok uvedených v tomto ustanovení a jedná sa o presne vymedzené prípady a rozhodne medzi tieto nespadá prejednáváná trestná vec obžalovaného.

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav vo vzťahu ku skutku, pre ktorý bol obžalovaný uznaný za vinného a plnú trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného nepochybil okresný súd keď konanie obžalovaného právne posúdil ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/, písm. g/, ods. 3 písm. f/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona.

Odvolačný súd dospel k rovnakému skutkovému zisteniu a právnej kvalifikácii konania obžalovaného ako prvostupňový súd a preto si tiež osvojil dôvody a úvahy, ktorými tieto svoje zistenia a závery rozviedol a vysvetlil, a tak odkazuje na príslušnú časť zdôvodnenia napadnutého rozsudku. Teda o vine obžalovaného B.a P., ako to urobil súd prvého stupňa, nemal pochybnosti.

Podľa názoru krajského súdu však prvostupňový súd pochybil vo výroku o súhrnnom treste.

Správne síce uvážil, že prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, ale prehliadol, že viaceré trestné činy sú v súbahu (nie len jeden), pretože medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich, nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci rozsudok/oznámený trestný rozkaz.

Krajský súd k uvedenému dodáva:

- obžalovaný B. P. sa trestnej činnosti, ktorá je predmetom odvolacieho konania, dopustil dňa 07.06.2020,
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/35/2020 z 24.08.2020, právoplatným dňa 06.05.2021 bol uznaný za vinného z trestného činu podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 22.04.2020 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia a trestný rozkaz bol oznámený 27.10.2020,
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/270/2020 z 13.09.2020, právoplatným dňa 13.09.2020 bol uznaný za vinného z trestného činu podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 10.09.2020 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a 6 mesiacov (bol zrušený odsúdením sp. zn. 1T/21/2021 z titulu ukladania súhrnného trestu), a trestný rozkaz bol oznámený 13.09.2020,
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/7/2021 z 22.02.2021, právoplatným dňa 03.09.2021 bol uznaný za vinného z trestného činu podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 26.06.2020 a postupom podľa § 44 Trestného zákona bolo upustené od uloženia súhrnného trestu a trestný rozkaz bol oznámený 27.05.2021,
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/21/2021 z 04.05.2021, právoplatným dňa 28.05.2021 bol uznaný za vinného z trestného činu podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 27.08.2020 a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky a zároveň súd zrušil odsúdenie sp. zn. 0T/270/2020 z titulu ukladania súhrnného trestu, a trestný rozkaz bol oznámený 06.05.2021.

V kontexte s uvedeným je nutné uviesť, že v prípade, ak sa upustilo od uloženia súhrnného trestu a neskôr vyjde najavo ďalšia časť súhrnu zbiehajúcej sa trestnej činnosti, bude treba spolu s uložením súhrnného trestu za celý súhrn zbiehajúcej sa trestnej činnosti zrušiť tak výrok o predchádzajúcom treste obsiahnutý v prvom súdnom rozhodnutí ako aj výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu. Upustenie od uloženia súhrnného (alebo ďalšieho) trestu podľa § 44 Trestného zákona totiž, na rozdiel od upustenia od potrestania podľa § 40 Trestného zákona, nemá za následok fikciu neodsúdenia. Aj upustenie od uloženia súhrnného trestu je takým výrokom o treste, ktorý musí byť pri ukladaní súhrnného trestu zrušený. Ak bol páchateľ odsúdený viacerými rozhodnutiami (rozsudkami, trestnými rozkazmi) za trestné činy spáchané skôr, ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené prvé z nich, súd musí zrušiť výroky o treste vo všetkých predchádzajúcich rozhodnutiach, ktoré sú v pomere uvedenom v ustanovení § 42 ods. 1 Trestného zákona, a páchateľovi uložiť súhrnný trest za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť

t.j. za všetky trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu (viď KS Žilina sp. zn. 1To/37/2010 a NS SR sp. zn. 6Tdo/41/2011).

Vzhľadom na uvedené potom je zrejmé, že medzi spáchaním časovo prvého z trestných činov dňa 22.04.2020 - sp. zn. 2T/35/2020, druhého v poradí - nášho prejednávaneho skutku z 07.06.2020, v poradí tretieho spáchaného dňa 26.06.2020 - sp. zn. 4T/7/2021, v poradí štvrtého spáchaného dňa 27.08.2020 - sp. zn. 1T/21/2021 a napokon piateho v poradí spáchaného dňa 10.09.2020 - sp. zn. 0T/270/2020, nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci rozsudok, resp. oznámený trestný rozkaz - v poradí prvý, ktorý súbeh predelil bol oznámený trestný rozkaz sp. zn. 0T/270/2020 a to dňa 13.09.2020 a preto prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu za viacčinný súbeh, nakoľko o všetkých zbiehajúcich sa trestných činoch rozhoduje v spoločnom konaní.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, bol teda v tomto trestnom konaní súd prvého stupňa povinný uložiť obžalovanému súhrnný trest za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť (t.j. za všetky trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu).

Z doteraz platnej judikatúry vyplýva, že súd je povinný uložiť páchatel'ovi súhrnný trest za všetky trestné činy, ktoré boli spáchané skôr než bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin páchatel'a (NR St 27/1962), pričom viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich, nebol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok/oznámený trestný rozkaz (stanovisko NS SR č. 59 publikované v zbierke č. 7/2018 a primerane jud. 8/1974).

Pri ukladaní súhrnného trestu za vyššie konkretizovaný viacčinný súbeh prečinov krajský súd vychádzal z absorpčnej zásady zakotvanej v ustanovení § 41 ods. 1 Trestného zákona a obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, pretože zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona je spomedzi všetkých prejednaných trestných činov najprísnejšie trestným.

Takýto postup krajského súdu bol možný na podklade odvolania obžalovaného, pretože rozhodnutie je jednoznačne v jeho prospech.

Pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatel'ovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o polovicu, v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije. Toto

ustanovenie predstavuje postup súdu pri trestnom postihu recidívy a pod pojmom opätovne sa rozumie spáchanie zločinu po tom, čo bol páchatel právoplatne odsúdený za iný zločin, pričom použitie tohto ustanovenia prichádza do úvahy i v prípade, ak bol páchatel odsúdený za iný trestný čin do 31.12.2005 a tento spĺňa definíciu § 11 Trestného zákona.

Teda inak povedané, odvolací súd u obžalovaného B. P. zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, tj. bol už za trestný čin odsúdený, ako aj skutočnosť že za viac trestných činov je nutné ukladať trest súhrnný podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, tj. zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona prihliadajúc na fakt, že je nutné ukladať trest aj podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 3T/22/2017 právoplatným dňa 13.02.2018.

Krajský súd berúc do úvahy vyššie uvedené je toho názoru, že trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému B.ovi P. uložený vo výmere 6 rokov 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, je trestom primeraným, zákonným a predovšetkým takým, ktorý dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a preto trest v tejto výmere uložil aj svojím rozhodnutím, pričom prihliadol aj na zásadu zákaz reformatio in peius.

Pochybenie okresného súdu vo vzťahu k ustanoveniu § 42 ods. 2 Trestného zákona napravil krajský súd tak, že uložil jeden jediný trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, pričom zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému vyššie uvedenými rozhodnutiami a zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd rozhodol tak ako je citované vo výroku tohto rozsudku.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.